

Arrest

nr. 219 235 van 29 maart 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 5 november 2015. Op 16 november 2015 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 18 juli 2017 en 21 augustus 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 29 september 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pashtounse etnie. U werd op 1 januari 1993 geboren in het dorp Bambahi in het district Chak in de provincie Maidan Wardak. U woonde daar uw hele leven. U volgde tot het elfde jaar les in de Hazrat Omar Farouk school.

Uw vader werkte als dagarwal (kolonel) in het Afghaanse leger. Hij ging bij het leger vóór de overname van de macht door de taliban. Tijdens de talibanperiode keerde hij terug naar uw dorp, waar hij op het veld werkte. In 1382 (2003) ging uw vader terug bij het Afghaanse leger. Hij werkte op de personeelsdienst in het ministerie van defensie in Kabul. In 1386 (2007) geraakte uw vader gewond bij een zelfmoordaanslag op de militaire bus waarin hij zat in Bahiristan. Nadat hij hersteld was van zijn verwondingen ging hij terug aan het werk in het ministerie van defensie. In Hamal 1394 (maart-april 2015) kreeg uw grootvader een dreigbrief van de taliban in verband met uw vader. In Jawza 1394 (mei-juni 2015) werd uw vader toen hij onderweg naar huis was uit een auto gehaald in Ismailkhel en gedood.

De inwoners van uw regio werden vaak lastig gevallen door de veiligheidsdiensten. Uw grootvader was dorpsoudste en ging samen met twee andere dorpsoudsten, Malem Khial en Haji Abdul Haq, hulp vragen bij de overheid. Zij werden doorverwezen naar de parlementsleden van Maidan Wardak. De parlementsleden beloofden steun aan de dorpingen indien zij zich verzetten tegen de taliban. Het ministerie van binnenlandse zaken zou fondsen, wapens en voertuigen voorzien zodat de mensen van het dorp lid zouden kunnen worden van de Afghaanse Lokale Politie (ALP). Er werden in uw huis drie vergaderingen over dit verzet tegen de taliban georganiseerd en er werd een lijst gemaakt van twaalf mannen die deel zouden nemen aan het verzet. Na de derde vergadering kwamen de taliban bij u thuis. Zij hadden Haji Abdul Haq mee en namen uw grootvader mee naar het huis van Malem Khial. Malem Khial werd doodgeschoten. Uw grootvader en Haji Abdul Haq werden meegenomen naar een grot waar ze drie dagen werden vastgehouden. U vluchtte naar het huis van uw tante in Herat. Uw grootvader en Haji Abdul Haq werden vrijgelaten nadat ze beloofd hadden geld te geven aan de taliban en hen de twaalf mannen van de lijst te overhandigen. Uw grootvader contacteerde u in Herat en raadde u aan het land te verlaten.

U verliet Afghanistan op 25 Sumbula 1394 (16 september 2015). Toen u in Turkije was, vertelde uw moeder u dat uw grootvader was overleden. Hij was ontvoerd door de taliban en daarna doodgeslagen en achtergelaten aan de moskee van uw dorp.

U kwam op 5 november 2015 in België aan en vroeg op 16 november 2015 asiel aan.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban of verplicht te worden voor de taliban te vechten.

U legt ter staving van uw asielaanvraag de volgende documenten neer: uw taskara (origineel), de taskara van uw vader (origineel), een certificaat van het werk van uw vader (origineel), de overlijdensakte van uw vader en een document met betrekking tot zijn nalatenschap (origineel), documenten in verband met de verwondingen die uw vader opliep bij een bomaanslag (originelen), een dreigbrief (origineel), de badge van uw vader (kopie), foto's van uw vader, grootvader en oom, een document van uw school (origineel), een foto van uzelf in Afghanistan, de envelop van verzending (origineel) en een medisch attest betreffende uw psychologische begeleiding.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, wordt vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoren uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslagen, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het district Chak, provincie Maidan Wardak, Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in het district Chak in de provincie Maidan Wardak de laatste jaren. Vooreerst hebt u, voor iemand die zijn gehele leven in Chak zou gewoond hebben, slechts een zeer beperkte kennis van de geografie van de regio. U kent verschillende dorpen in de onmiddellijke nabijheid van uw dorp niet. U hebt nog nooit gehoord van Lalakhel (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 5), terwijl dit dorp volgens verschillende kaarten zeer dicht bij uw dorp ligt. U verklaart dat het dorp Zawara in de richting van de dam van Chak ligt (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 10). Deze dam ligt achter Pana (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 8), dat aan de westkant van uw dorp ligt. Zawara ligt echter ten Oosten van uw dorp en dus niet aan de kant van de dam. Het feit dat u niet weet waar Zawara ligt doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst. Zawara ligt namelijk ook in de onmiddellijke nabijheid van uw dorp. Het is niet geloofwaardig dat u Zawara niet zou kunnen situeren indien u uw hele leven in Bambahi woonde. Hetzelfde geldt voor het dorp Zar Bagh. U verklaart eerst dat u het niet kent, dan dat het ver is en dat het er misschien is, ver van jullie. U verklaart daarna dat het ergens rond uw dorp ligt, op ongeveer een half uur te voet, maar u weet niet waar (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 18). Ten eerste valt het op dat u vage en incoherente verklaringen aflegt over het feit of u dit dorp al dan niet kent en waar het ligt. Verder blijkt uit kaarten dat Zar Bagh dichtbij uw dorp ligt en zou u er toch meer precieze informatie over moeten hebben. Hetzelfde geldt voor het dorp Sheikh Yasin, dat ook erg dicht bij uw dorp ligt, maar waar u nog nooit van hebt gehoord (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 18). U verklaart ook dat er geen andere dorpen aan de kant van de weg liggen waar uw huis ligt (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 9). wat al niet klopt met de kaarten waarover het CGVS beschikt. Nadien blijkt daarenboven dat de huizen van uw dorp aan beide kanten van de weg zouden liggen (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 17). Het is erg opvallend dat u zelfs geen coherente verklaringen kan afleggen over aan welke kant van de weg uw eigen dorp ligt. Verder is het ook niet mogelijk dat uw dorp aan beide kanten van de weg ligt, maar dat er geen ander dorp aan dezelfde kant zou liggen.

Uw verklaringen over Nasrat Abad, een dorp dat deel vormt van uw dorp (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 19) zijn ook incoherent. U tekent dit dorp op de twee verschillende kaarten die tijdens het gehoor werden gemaakt eerst aan de ene kant, en daarna aan de andere kant van de weg. Er wordt u dan gevraagd of Nasrat Abad aan beide kanten van de weg ligt, wat u ontkent. U wordt dan geconfronteerd met het feit dat u het tweemaal op een verschillende plaats tekende ten opzichte van de weg waarop u uw verklaringen verandert en zegt dat het aan beide kanten van de weg ligt (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 19). Het feit dat u geen coherente verklaringen kan afleggen over de locatie van een dorp dat deel uitmaakt van uw dorp, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst. U legt ook verwarde verklaringen af over de ligging van Buksari, een dorp dat tussen uw dorp en het districtscentrum ligt. U verklaart eerst dat Buksari richting districtscentrum ligt, dan dat

het districtscentrum richting zonsondergang ligt, en dan dat Buksari richting zonsopgang of Oosten ligt (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 6). Nadien tekent u Buksari tussen uw dorp en het districtshuis, wat klopt. Er wordt dan geopperd dat Buksari dan wel degelijk richting zonsondergang ligt, waarop u verklaart dat u niet weet waar het precies is, dat u er nooit ging en dat u alleen weet dat het in die richting ligt. Hoewel u er nooit ging, verklaart u te weten in welke richting het lag omdat de mensen dat zeiden (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 6). U weet ook niet aan welke kant van de rivier Buksari ligt (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 10). U verklaart tijdens uw hele leven enkel in het districtscentrum, Pana en Bahader Guday te zijn geweest (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 6-7). Buksari ligt tussen Pana en Bahader Guday en er zou dan ook verwacht kunnen worden dat u met meer precisie over de locatie van Buksari zou kunnen vertellen. U kent Seni Khel, dat dichtbij het districtscentrum ligt, maar u weet ook van dit dorp niet aan welke kant van de rivier het ligt (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 19). Hetzelfde argument gaat op voor het dorp Sher Khana. U verklaart dat het in de richting van Alla Khel ligt, maar weet niet precies waar het is. U gaat ervan uit dat het aan de andere kant van de rivier is en verklaart dat u er nooit was want het was te gevaarlijk om naar andere dorpen te gaan (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 18). U verklaart slechts één dorp ten Oosten van uw dorp te kennen, met name Madat (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 7). Dit dorp is niet teruggevonden op de kaarten waarover het CGVS beschikt. U vermeldt ook een dorp dat Madiar Khel heet en ten Zuiden van uw dorp zou liggen (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 18), maar ook dit dorp is niet teruggevonden. Het feit dat u verklaart slechts in een zeer beperkt aantal plaatsen in uw regio te zijn geweest, doet geen afbreuk aan het feit dat u deze dorpen die vlakbij uw dorp liggen zou moeten kennen. U bracht namelijk uw hele leven door in deze regio en ging er naar school. Uw grootvader was bovendien dorpsoudste en dus goed geïnformeerd over de regio. U zou dus over meer informatie over de regio moeten beschikken.

Uw andere verklaringen bevestigen uw gebrek aan kennis over de geografie van de regio. U vermeldt Lawar, Zewara en Jalil en vermeldt dat deze verder dan Alla Khel liggen (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 19). U weet niet aan welke kant van de weg deze dorpen liggen. U verklaart dat deze dorpen **mogelijk** aan de hoofdweg liggen omdat alle dorpen dichtbij die weg zijn. U vermeldt dus deze dorpen maar heeft geen duidelijke notie van waar deze liggen. Ten eerste liggen deze dorpen ten Oosten van uw dorp en dus niet in de richting van Allah Khel. Bovendien liggen Lawar en Jalil niet aan de hoofdweg. Zij liggen in een vallei die zich afsplitst van de hoofdweg. Ten derde blijkt duidelijk uit de vaagheid van uw verklaringen dat u geen precieze informatie kan geven over de geografie van uw regio.

U legt dus vage en incoherente verklaringen af over de geografie van uw regio. Dezelfde verwarring en onduidelijkheid traden op toen u meerdere keren gevraagd werd om een duidelijke kaart te tekenen van uw regio, de locatie van de verschillende dorpen, de grote baan en de rivier. U slaagde er niet in om dit op een coherentie manier te doen (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 8, 9, 17, 18, 19). U kon niet op een duidelijke manier aanduiden waar uw dorp en andere dorpen liggen ten aanzien van basis ijkpunten zoals de rivier, de grote weg en het districtscentrum. U maakte het zodoende zeer moeilijk om te checken of u de geografie van de regio kent. Nochtans hebt u het elfde jaar van de middelbare school afgemaakt en leerde u volgens uw verklaringen zeer goed Engels in uw school en tijdens privé lessen (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 7). U gebruikt daarenboven de windrichtingen bij de bespreking van de geografie van uw regio (gehoorverslag 18 juli, p. 5, 6, 7, 8, 9, 17, 18, 20) en blijkt dus wel degelijk noties te hebben van kaarten en geografie. U hebt dus voldoende scholing genoten om van u te kunnen verwachten dat u een coherente kaart kan tekenen van de geografische referentiepunten die zich in de onmiddellijke omgeving van uw dorp bevinden.

U legt ook vage verklaringen af over de ruimere omgeving van uw regio. U kan de omliggende districten rond Chak niet correct benoemen en situeren. U verklaart correct dat Nerkh ten oosten en Jalrez ten Noorden liggen van Chak. U verklaart echter dat Jaghatu ten Westen van Chak ligt, terwijl het ten zuiden ligt. U verklaart ook incorrect dat Kabul ten zuiden ligt van Chak (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 20), terwijl het er ten Noord-Oosten van ligt. Wanneer er gevraagd wordt of er nog een district in het Oosten ligt, zegt u dat u denkt van niet maar u corrigeert zich met betrekking tot Kabul en zegt u dat u denkt dat u richting Nerkh in Kabul komt, wat dus ten Oosten ligt (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 20). U weet dus niet dat Said Abad district in het Zuid-Oosten grenst aan Chak district. Wanneer u hierop gewezen wordt zegt u dat Said Abad er inderdaad is. U vermeldt dan ook Day Mir Dad district en situeert het correct aan de andere kant van Nerkh (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 20). U zegt dat u vergat wat ten Zuiden ligt van Chak en dat u alles vergat (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 20). U vermeldde inderdaad niet de twee Behsud districten die ook deel uitmaken van de provincie Wardak. U verklaart bovendien dat men in Nerkh terecht komt als men de weg blijft volgen vanuit het

districtscentrum (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 20), wat niet klopt aangezien deze weg naar Said Abad leidt.

Het CGVS concludeert dat uw geografische kennis van uw regio van herkomst dermate ontoereikend is dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde herkomst. Deze conclusie wordt bevestigd door uw magere kennis van recente incidenten in het district Chak. U haalt correct aan dat de bevolking in Chak district lastig gevallen wordt door zowel de taliban als de overheidstroepen. Uw grootvader ging hierover klacht indienen bij verschillende overheidsinstanties (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 25). U kan echter geen enkele naam geven van iemand die lastig gevallen werd door de veiligheidsdiensten. Gevraagd naar een specifiek incident waarover uw grootvader ging klagen antwoordt u ontwijkend over enkele andere elementen van uw asielrelaas. Er wordt dan aangedrongen om een specifiek incident te vermelden waarop u weer over uw asielrelaas begint. De vraag wordt dan nogmaals uitdrukkelijk gesteld waarop u vertelt over een persoon van het dorp die op zijn fiets werd tegengehouden en mishandeld door regeringstroepen. U kent echter zijn naam niet en kan geen andere incidenten benoemen van mensen die werden lastig gevallen (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 26). U ook niet welke eenheid van het leger actief is in Chak en kent er ook geen bekende commandanten van (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 26-27). U verklaart dat hun checkpoint en basis in de bergen is en dat u het daarom niet weet. De activiteiten van het 6de Bataljon van het Afghaans leger in Chak zijn echter zeer bekend, en dit tot in de internationale pers. Ook de commandant van het 6de Bataljon, Mohammad Dawood, is een zeer gekend persoon die veel kritiek kreeg omwille van zijn rol in de wantoestanden in Chak. U hebt echter nog niet van hem gehoord (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 27). U weet wel dat de Amerikanen betrokken waren bij de wantoestanden in Chak maar u verklaart ook dat Karzai nooit iets tegen de Amerikanen deed (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 26), terwijl het ook wijdverspreid nieuws was dat Karzai besloot de Amerikaanse Special Forces uit Chak te verwijderen. U wordt hiermee geconfronteerd bij het tweede gehoor en u verklaart daarop dat Karzai inderdaad zei dat de Amerikanen moesten vertrekken maar dat ze dat niet deden (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 21). Deze uitleg volstaat niet om te verklaren waarom u niet vermeldde dat Karzai tegen de Amerikanen inging.

Gevraagd naar incidenten in de laatste twee à drie jaar voor uw vertrek haalt u vier incidenten aan: een luchtaanval op de taliban in uw dorp, de dood van een legersoldaat in de dam van Chak, de aanval op Ismail Wafa en de aanval op een checkpost in Ambu Haq. U verklaart er meteen bij dat u zich geen andere incidenten herinnert (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 28). De luchtaanval vond plaats in Hamal 1394 (april 2015). U weet dat het gebeurde in een tuin achter de school maar niet wiens tuin het was. U verklaart eerst dat u niet hoorde of er burgers gewond geraakten maar denkt dat het mogelijk is. Als er gevraagd wordt of u het niet weet verklaart u dat er één vrouw gewond was (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 29). Het valt het CGVS op dat er een bom wordt gegooid in uw dorp maar dat u hier slechts summiere informatie over kan geven. Het gaat om een zeer belangrijke gebeurtenis waarvan er kan verwacht worden dat u er meer informatie over kan geven. Bovendien kan u geen ander voorbeeld geven van een bombardement dat in een ander gebied gebeurde, hoewel u soms wel rook omhoog zag komen als bepaalde gebieden gebombardeerd werden (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 29). Er gebeurden verschillende andere bombardementen in Chak in de periode voor uw vertrek. Dit zijn belangrijke incidenten waar u toch enige informatie over zou moeten kunnen geven. Bovendien is er door het CGVS geen informatie gevonden over het bombardement in uw dorp dat u vermeldt. U wordt gevraagd naar huizen die in brand werden gestoken in de regio maar bent hier niet van op de hoogte (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 29). Er werden echter in augustus 2015, kort voor uw vertrek, op gewelddadige wijze door de taliban invallen gedaan in vijf huizen die in brand werden gestoken. Bij het tweede gehoor vermeldt u plots spontaan dat er in Nurkhel huizen in brand werden gestoken (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 21). Dit werd echter bij het vorige gehoor gevraagd en u wist er niets over. Hierop verklaart u dat u bij het vorige gehoor bezorgd was over uw familie (gehoorverslag 21 augustus 2017). Zoals infra wordt uiteengezet, kan uw stress bij het vorige gehoor niet verklaren waarom u zo weinig wist over het district Chak en dus ook niet waarom u toen niets wist over de verbrande huizen en bij het tweede gehoor wel. Uw kennis hierover bij het tweede gehoor komt dan ook ingestudeerd over. U vermeldt ook een aanval op een checkpost in Ambu Haq. U kan echter niet zeggen welke maand of welk jaar dit plaatsvond en kan er verder ook geen informatie over geven (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 30). Bij het tweede gehoor weet u plots wel dat het in 1393 gebeurde maar u weet niet of het een checkpost was van de gewone politie of de ALP (gehoorverslag 21 augustus, p. 20). Van het jaar voor uw vertrek herinnert u zich geen incidenten (gehoorverslag, 18 juli 2017, p. 30). Er wordt u gezegd dat u slechts weinig incidenten kent, dat de veiligheidssituatie in Chak heel slecht was voor uw vertrek, en dat u er dus meer zou moeten kennen. U verklaart hierop dat u zich niet specifiek herinnert, dat er veel

gevechten waren die u zich ook niet specifiek herinnert, dat er plakbommen werden gebruikt in het districtshuis en dat er gevuurd werd over het districtshuis in 1392. U vermeldt ook de moord op Pir Mohammad Kuchi maar weet niet wanneer of waar dit gebeurde (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 30-31).

Bij het tweede gehoor haalt u een aanval op een ALP checkpoint in Nurkhel in 1393 (2014) aan, waarbij een police commander en vier soldaten overleden. U weet niet of er nadien nog een aanval in Nurkhel was (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 20). Nochtans werd er begin juni 2015, enkele maanden voor uw vertrek uit Chak, nog een aanval gedaan op een ALP post in Nurkhel. Hierbij lieten 12 taliban leden het leven en 22 anderen waren gewond. Het gaat dus om een incident van enige omvang waar u toch bekend mee zou moeten zijn. Daarenboven bevindt Nurkhel zich in de nabijheid van uw dorp en was het nieuws over de aanval in 1393 u verteld door mensen in de moskee. Het zou dus te verwachten zijn dat u ook op de hoogte zou zijn van de latere aanval. U verklaart dat u het niet wist omdat jullie niet altijd wisten waar er gevuurd werd en dat als iemand in de moskee of erbuiten het u vertelde u het wist anders niet (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 21). Dit is geen afdoende verklaring waarom u niet op de hoogte bent van recente incidenten in de regio, aangezien uw grootvader dorpsoudste was en uw familie dus goed geïnformeerd was. U verklaart hierop dat niet alles met u deelde en u zei te focussen op uw studies (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 21). Gezien uit de leeftijdsbepaling bleek dat u bij uw vertrek uit Afghanistan 22 jaar oud was (zie infra), en dus ruim volwassen, is het echter niet aannemelijk dat u door uw familie in het ongewisse werd gelaten over de veiligheidssituatie.

Uw kennis over lokale personaliteiten in Chak en Maidan Wardak is bovendien niet toereikend. U weet dat bij uw vertrek Mohammed Hashim het districtshoofd van Chak was, en dat zijn voorganger Ismail Wafa overleed in een aanval. U weet echter verder niets over Mohammed Hashim. U weet niet waarvan hij afkomstig is noch wanneer hij districtshoofd werd (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 27). U vermeldt als chief of security van Chak Wardak Mahmud Shahid Zuy maar u verklaart niets over hem te weten, ook niet waar hij vandaan komt (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 27). U kent de huidige en vorige gouverneur van Maidan Wardak maar hebt weinig informatie over hen. U weet enkel dat de Abdul Majid Khogyani van Jalalabad is en dat Hayatullah Hayat vroeger gouverneur was van Helmand provincie (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 28). U kent Abdul Ghafoor niet (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 29). Hij was gedurende meerdere jaren het hoofd van de politie van Maidan Wardak. U verklaart reeds van Khalil Andarabi, de opvolger van Abdul Ghafoor, te hebben gehoord op het nieuws maar kan hem met niets specifiek in verband brengen (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 28). Nochtans werd hij in februari 2015 benoemd tot het hoofd van de politie in Maidan Wardak en is hij een gekend persoon die betrokken was in verschillende schandalen. U kan wel nog enkele andere bekende mensen uit Maidan Wardak benoemen, met name Rahmatullah Nabil, Kalimzai Wardak en Abdulrahim Wardak (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 28).

Het CGVS merkt bijkomend op dat u incoherente verklaringen aflegt over het feit of de inwoners van uw dorp proof anti-taliban zijn. U verklaarde bij DVZ dat de meeste inwoners van uw dorp pro-Taliban zijn (verklaring CGVS, p. 2). Hiernaar gevraagd tijdens het gehoor verklaart u dat niemand weet wie aan de kant van de regering of de taliban staat omdat niemand daar eerlijk over is. Geconfronteerd met uw eerdere verklaring bij DVZ zegt u daarna nogmaals dat niemand het kan weten (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 31). Het louter herhalen van uw laatste verklaring doet niet af aan het feit dat uw verklaringen over de houding van uw mededorpelingen ten aanzien van de taliban niet coherent zijn. Het feit of uw dorpelingen al dan niet de taliban steunen is een fundamenteel gegeven waarvan men kan verwachten dat u er genuanceerde en eenduidige verklaringen over kan afleggen. Dit geldt des te meer daar uw asielrelaas in sterke mate betrekking heeft op de houding van uw dorp ten aanzien van de taliban.

U verklaart ook dat uw grootvader als dorpsoudste bemiddelde bij conflicten. U geeft als voorbeeld conflicten over water en velden, maar kan als er wordt doorgevraagd geen voorbeeld geven van een conflict dat betrekking had op water (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 6). Ook hier kan u dus geen gedetailleerde verklaringen afleggen over zeer concrete aspecten van uw dorp, die u zou moeten kennen daar u daar permanent verbleef. Dit geldt des te meer omdat uw grootvader dorpsoudste was.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt in de jaren voor uw vertrek daadwerkelijk te hebben verbleven in het district Chak gelegen in de provincie Maidan Wardak.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers,

aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Maidan Wardak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS merkt bijkomend op dat er vraagtekens kunnen geplaatst worden bij verschillende elementen van uw asielrelaas.

U haalt aan dat uw vader kolonel was bij het Afghaanse leger en hierdoor vermoord werd. U kan maar weinig informatie geven over zijn werk. Zo weet u niet of hij in de landmacht of luchtmacht zat, u verklaart hierover "volgens mijn mening misschien landmacht" (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 14). U weet niet waar de militaire academie ligt waar uw vader les had gegeven, noch welke lessen hij daar had gegeven. U weet ook niet waar in Kaboel het kantoor ligt waar uw vader werkt (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 14). Uw verklaringen over de omstandigheden van zijn overlijden roepen ook vraagtekens op. Zo verklaart u dat een legerpatrouille zijn lichaam vond en het aan iedereen die op de grote weg voorbij kwam toonde om erachter te komen over wie het ging. Iemand zou dan herkend hebben dat het lichaam van iemand van het district Chak was (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 16). Deze manier van werken komt niet erg logisch over, aangezien het tonen van het lichaam aan iedereen die voorbijkomt zeer tijdrovend en waarschijnlijk weinig productief is. U verklaart hierover dat ze geen andere optie hebben (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 16). Deze uitleg verklaart niet waarom het leger probeerde uw vader te identificeren door zijn lichaam aan alle toevallige voorbijgangers te tonen. Uw verklaringen over het moment dat het lichaam van uw vader naar uw huis werd gebracht kunnen ook niet overtuigen. U verklaart dat ze in het districtshuis tegen de patrouille die hem had gevonden zeiden dat hij van uw dorp was. Hoe de patrouille daarna uw huis vond weet u niet, aangezien ze enkel het dorp en niet de identiteit van uw vader kenden. U verklaart hierover vaag "misschien was ik toen nerveus, misschien brachten ze iemand mee die ons huis toonde" (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 17). U kan dus geen gedetailleerde verklaringen afleggen over de omstandigheden van het overlijden van uw vader.

Over de eerdere bedreigingen ten aanzien van uw vader legt u daarenboven tegenstrijdige verklaringen af. U verklaart bij het eerste gehoor dat de taliban buiten het feit dat ze uw grootvader een dreigbrief stuurden over uw vader, hem ook ooit aanspraken en zeiden dat ze wisten dat zijn zoon voor het leger werkte (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 16). Bij het tweede gehoor werd u gevraagd of er buiten de dreigbrief ooit iemand anders uw familie benaderde over de job van uw vader, waarop u ontkennend antwoordde. U ontkende bij het tweede gehoor ook dat de mensen die de dreigbrief gaven ooit iets anders hadden gedaan en dat ze ooit uw grootvader hadden benaderd over de job van uw vader (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 17-18). Dit stemt niet overeen met wat u eerder zei, met name dat uw grootvader door de taliban werd aangesproken over het werk van uw vader. U wordt met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd en antwoordt hierop met betrekking tot de dreigbrief. Nadien herhaalt u uw laatste verklaring, met name dat ze niets anders deden, enkel een dreigbrief geven (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 18). U kan dus geen afdoende uitleg geven voor de tegenstrijdigheid over de opeenvolgende bedreigingen ten aanzien van uw familie en met betrekking tot de job van uw vader.

Zelfs indien uw vader werkelijk kolonel was en gedood werd door de taliban, geeft u aan nooit problemen te hebben gekend hierdoor. Uw grootvader, die voordien de job van uw vader steeds verborgen hield, vertelde na zijn overlijden ook openlijk aan de andere dorpelingen dat uw vader kolonel was geweest in het leger omdat het geen zin meer had om het te verbergen (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 19). Dit toont aan dat u geen vrees koestert in verband met de job van uw vader. U geeft zelf ook aan nooit problemen te hebben gekend door het werk van uw vader (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 19). Daarenboven kan het CGVS, zelfs indien u een persoonlijke vrees zou aanhalen in verband met het werk van uw vader in het leger of zijn overlijden, geen inschatting maken van uw risico op vervolging aangezien u geen zicht biedt op uw recente herkomst en bijgevolg ook niet op uw beschermingsmogelijkheden.

Verder stelt het CGVS vast dat uw algemene geloofwaardigheid aangetast is door uw verklaringen over uw leeftijd. Bij uw asielaanvraag op 16 november 2015 verklaart u te zijn geboren op 30 november 1998 en minderjarig te zijn (DVZ Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p. 1). Aan deze verklaring

kan echter geen geloof worden gehecht, want na medisch onderzoek werd uw geboortjaar teruggebracht naar 1993. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij van 15 april 2016 blijkt immers dat u op 24 maart 2016 een leeftijd had van "meer dan 18 jaar, waarbij 23,66 jaar met een standaarddeviatie van 1,9 jaar". Ook de foto van uzelf in uw dorp die u neerlegt bevestigt dat u bij aankomst onjuiste verklaringen aflegde over uw leeftijd. De foto werd volgens u getrokken in Hamal 1393 (april 2014) (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 24). Indien men als geboortedatum de door u opgegeven datum zou aanhouden, was u op het moment van de foto 15 jaar oud. Uit de foto blijkt echter duidelijk dat het niet om een 15-jarige jongen gaat. Dat u ten onrechte beweert minderjarig te zijn, doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Bijkomend stelt het CGVS vast dat het erg opvallend is dat iemand die verklaart in zijn hele leven slechts in enkele dorpen te zijn geweest (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 6-7), quasi vloeiend Engels spreekt. U verklaart hierover dat het inderdaad heel moeilijk is om het op school te leren en dat u het van een apotheker in uw dorp leerde (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 24). Deze uitleg volstaat niet om te verklaren waarom uw talenkennis zo moeilijk te rijmen valt met het profiel dat u van zichzelf schetst. Ook uw kennis van het Engels doet dus bepaalde twijfels rijzen over uw identiteit.

U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor verschillende keren uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er belangrijke twijfels bestonden betreffende uw verklaringen over uw recent verblijf in Afghanistan (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 31-32, gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 21-22). U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U reageert hierop dat u stress had en door de slechte veiligheidssituatie in heel veel dorpen niet mocht komen (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 31). Stress en het feit dat u niet veel buitenkwam kunnen, zoals eerder beargumenteerd, geen reden zijn waarom uw kennis van de geografie en de recente veiligheidssituatie in het district Chak zo slecht zijn. U verklaart bij het tweede gehoor nogmaals dat u bij het eerste interview stress had, dat dit was omdat u uw familie al lang niet meer had gehoord en dat u aan psychologische problemen lijdt in België (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 22). Hoewel het CGVS erkent dat al deze aspecten een zekere invloed kunnen hebben op de verklaringen tijdens het interview, kunnen zij geen verklaring vormen voor uw zeer duidelijke en consistente gebrek aan kennis over uw regio. Daarenboven waren, zoals eerder uiteengezet, uw verklaringen over uw herkomst tijdens het tweede gehoor ook niet voldoende, hoewel u verklaarde wel meer ontspannen en in staat om te antwoorden te zijn (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 3 en 22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die

zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Uw taskara kan hoogstens uw identiteit en uw oorspronkelijke herkomst staven. Dit document staft niet dat u tot uw vertrek in de door u beweerde regio in Afghanistan verbleef. De taskara van uw vader kan hoogstens zijn identiteit en oorspronkelijke herkomst staven. Ook dit heeft geen impact op de beoordeling van uw recent verblijf in de provincie Maidan Wardak. De werkdocumenten van uw vader en zijn foto's kunnen enkel staven dat het om een persoon gaat die werkzaam was bij het leger. Zij staven niet dat het effectief om uw vader gaat of dat u de problemen kende die u aanhaalde. De foto's van uw vader, grootvader en oom staven niet dat zij uw familie zijn, noch dat zij de problemen kenden die u aanhaalt. Daarenboven zijn uw verklaringen over deze foto's twijfelachtig. U hebt slechts een beperkt aantal foto's van uw vader en verklaart hierover dat uw vader slechts om de zes à acht maanden terug naar huis kwam en dat jullie geen middelen hadden om foto's te trekken, zoals GSM's (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 13). Uit de fiche van Minteh blijkt echter dat u in België aankwam met een iPhone in uw bezit. U gaf bij aankomst ook het telefoonnummer van uw moeder op (fiche Minteh, p. 2). U verklaart hierover dat u de iPhone onderweg kocht en dat u zich niet herinnert dat u het nummer van uw moeder gaf, enkel van uw grootvader (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 13). U hebt ook geen foto's van uzelf samen met uw vader of grootvader en zegt hierover dat u dit niet aan hen durfde te vragen en dat er bovendien geen camera of smartphone beschikbaar was om foto's te trekken (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 14). Het feit dat u foto's neerlegt van uw vader en grootvader toont echter aan dat er wel degelijk foto's werden getrokken in uw dorp. Ook uw verklaringen dat u geen andere foto's hebt omdat u uw smartphone onderweg kocht, kunnen niet overtuigen. Bovendien kan u geen samenhangende uitleg geven over hoe u aan de foto's geraakte van uw grootvader tijdens één van de vergaderingen die hij belegde. U weet niet wie de foto's trok en ook niet hoe uw oom eraan geraakte. U zegt hierover vaag "misschien de persoon die de foto gaf zei tegen mijn oom vermeld mijn naam niet" (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 14-15). De foto van uzelf in Afghanistan haalt, zoals reeds eerder besproken, uw verklaringen over uw leeftijd verder onderuit. Bovendien is het uit deze foto niet duidelijk waar deze werd getrokken. Het psychologisch attest vermeldt niet dat u in dergelijke mate geheugen- of cognitieve problemen zou kennen dat u niet in staat zou zijn om het gehoor op het CGVS af te leggen. Met betrekking tot uw schoolrapport, de documenten met betrekking tot het overlijden van uw vader en de dreigbrief aan uw vader wijst het CGVS erop dat uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt dat de bewijswaarde van documenten uit Afghanistan erg gering is. Gezien het erg makkelijk is om dergelijke documenten te laten aanmaken in Afghanistan, kan ook het louter voorleggen van deze documenten, in de afwezigheid van geloofwaardige verklaringen, uw herkomst en asielrelaas niet aannemelijk maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Tevens is de verzoekende partij van mening dat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Gelet op de nauwe samenhang worden de middelen samen besproken.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middel als volgt toe:

"11.1. Eerste middel

Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

11.1.1. Verwerende partij stelt in haar beslissing dat verzoekende partij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dat verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

11.1.2. Verwerende partij stelt eerstens geen geloof te hechten aan de herkomst van verzoekende partij uit het dorp Bambahi. Zij stelt allereerst dat de geografische kennis van verzoekende partij ontoereikend zou zijn.

Zo valt zij over het feit dat verzoekende partij verschillende dorpen niet in de juiste windrichting kan situeren. Wat niet betwist wordt, is dat verzoekende partij de dorpen die in haar regio voorkomen weldegelijk kent. Verwerende partij verwacht echter dat zij deze ook zou kunnen plaatsen in de juiste windrichting. Dit is niet ernstig. Dit is geen 'parate kennis' zoals verwerende partij doet uitschijnen. Verwerende partij verwacht een encyclopedische kennis van verwerende partij die zelfs van geschoolde jongeren in België niet verwacht kan worden. Verwerende partij verwacht dat verzoekende partij haar dorp, de omliggende dorpen, bergen,... perfect kan tekenen...

Verzoekende partij heeft nochtans aangegeven nooit in die regio's te zijn geweest, en het voor haar onmogelijk is om deze exact op een kaart te tekenen: p. 18 CGVS I

[...]

.1.3. Vervolgens stelt verwerende partij dat de kennis van verzoekende partij ontoereikend zou zijn wat betreft de incidenten in haar regio.

Verzoekende partij heeft weldegelijk verschillende incidenten aangegeven in haar regio. en zij kende eveneens belangrijke personen die er de macht hadden: p. 27- 28 CGVS I

*[...**

Zo kon zij ook spontaan vertellen over haar veiligheidssituatie in Chak: p. 25 CGVS I

**Ik heb nog vragen over uw regio. Veiligheidssituatie in Chak?*

[...]

Zij gaf ook aan dat haar grootvader ging klagen omwille van de vele incidenten die in haar regio plaatsvonden:

[...]

Zij kent niet de namen van alle commandanten en welk leger er precies actief was, maar dat is niet zo vreemd. Als jongeman, werd zij erg beschermd door haar familie om niet ten prooi te vallen van de taliban. Het waren voornamelijk haar vader en haar grootvader die zich met dergelijke zaken inlieten. Verzoekende partij werd buitengehouden.

Verzoekende partij heeft aldus bijzonder veel informatie gegeven. Zij kan niet verwacht worden van elk incident op de hoogte te zijn. Zij verblijft ondertussen ook meer dan 2 jaar in België en is veel zaken vergeten. Verwerende partij verwacht jaartallen en data, maar dat is in de Afghaanse cultuur niet van belang. Zoals verzoekende partij zelf opmerkt kennen de meeste Afghanen hun geboortedatum zelfs niet!

11.1.4. Verwerende partij hecht evenmin geloof aan het asielrelaas van verzoekende partij. Zo vindt zij het vreemd dat verzoekende partij niet veel informatie kon geven over het werk van haar vader.

De vader van verzoekende partij was kolonel bij het Afghaanse leger, wat een erg gevaarlijke job was. Het is niet de gewoonte in de Afghaanse cultuur om aan de kinderen de precieze jobinhoud te vertellen om dergelijke zaken met hen te bespreken.

11.1.5. Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij geweigerd heeft.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel."

En

"11.2.1. Zelfs als wordt er geen geloof gehecht aan de herkomst van verzoekende partij uit Chak, Afghanistan - quod certe non – dan nog meent verzoekende partij dat zij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Immers, er wordt niet getijfeld aan de Afghaanse nationaliteit van verzoekende partij, enkel aan de regio vanwaar zij afkomstig zou zijn. Echter, de situatie in heel Afghanistan is desastreus, en verzoekende partij kan zich nergens in Afghanistan veilig vestigen.

De geweldplegingen en incidenten waarbij gewone burgers slachtoffer worden, zijn werkelijk niet meer bij te houden.

In een zeer recent rapport van oktober 2017 hekelt Amnesty International het terugsturen van Afghaanse vluchtelingen naar hun land van herkomst. (stuk 3)

Amnesty International stelt dat Afghanistan geen veilig land is en dat Europese landen moeten ermee stoppen gevluchte Afghanen naar hun vaderland terug te sturen.

Volgens Amnesty International riskeren ze na hun „deportatie“ te worden vervolgd, gemarteld, ontvoerd of zelfs gedood. Zij noemt het EU-beleid in het rapport „roekeloos“ en een „onbeschaamde schending van het internationaal recht.“

Het wordt steeds onveiliger in Afghanistan, stelt Amnesty in het rapport "Forced Back to Danger". De bijna 10.000 Afghanen die landen als Nederland, Zweden en Noorwegen hebben teruggestuurd lopen allerlei gevaren. EU-agentschappen zijn hiervan op de hoogte, maar stellen dat nog eens meer dan 80.000 Afghanen kunnen worden uitgezet, aldus Amnesty.

Zo stelt het rapport ondermeer het volgende: p. 7 en 8 (eigen onderlijning)

"Afghanistan is currently gripped by a non-international armed conflict between what are known as "Anti-Government Elements" and Pro-Government Forces. Among the Anti-Government Elements are the Taliban and the group calling itself the Islamic State, but more than 20 armed groups are operating inside the country. UN expert reports and other sources provide evidence that the conflict in Afghanistan and the impact on civilians have gotten worse in the last two years. The United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA) reported that 2016 was the deadliest year on record for civilians in Afghanistan, with 11,418 people killed or injured. The UN body stated:

"In 2016, conflict-related insecurity and violence inflicted severe harm on civilians, especially women and children. The intensification of armed clashes between Pro-Government Forces and Anti-Government Elements over territorial gains and losses resulted in record levels of civilian harm, including the highest number of child casualties and levels of internal displacement documented since 2009. "

The deterioration in the security situation witnessed in 2016 has persisted into 2017. The UN recorded more than 16,290 security-related incidents in the first eight months of 2017 alone. In June 2017, the UN Secretary-General characterized the situation in Afghanistan as "intensely volatile" and the European Civil Protection and Humanitarian Aid Operations (ECHO) stated that the situation had "reverted to an increasingly acute humanitarian crisis."

Between 1 January and 30 June 2017, UNAMA documented 5,243 civilian casualties (1,662 deaths and 3,581 injured). The majority of these deaths and injuries resulted from the use of Improvised Explosive Devices by Anti-Government Elements in civilian-populated areas - particularly suicide bombs and pressure-plate devices. (...)

- The majority of these casualties resulted from Anti-Government Elements using Improvised Explosive Device tactics in civilian-populated areas - particularly suicide bombs and pressure-plate devices.

- 19% of all civilian casualties occurred in Kabul city.

- Civilian casualties increased in 15 of Afghanistan's 34 provinces, mainly due to increased attacks by Anti-Government Elements.

UNAMA also stated that "of extreme concern" was the fact that "suicide and complex attacks caused 1,151 civilian casualties (259 deaths and 892 injured), a 15% increase compared to the first six months of 2016."40 The UNAMA report went on to state that: "Of the 1,048 civilian casualties (219 deaths and 829 injured) documented in Kabul province, 94 per cent resulted from suicide and complex attacks carried out by Anti-Government Elements in Kabul city."

(...)

p. 21

"As the above list of provinces indicates, no part of Afghanistan is safe.

Casualties have been documented from North to South and East to West. Moreover, the conflict is volatile and involves multiple groups that are constantly seeking to gain or regain territory, and whose actions can be unpredictable. A number of UN agencies and NGOs have underscored the wide-ranging nature of the conflict"

Geen enkel deel van Afghanistan is dan ook veilig genoeg te noemen om asielzoekers terug te sturen zonder gevaar voor blootstelling aan foltering en onmenselijke en vernederende behandeling.

II.2.3 Bovendien mag het bijzonder kwetsbare profiel van verzoekende partij niet uit het oog worden verloren. Verzoekende partij is na al die jaren in Europa verwesterd en loopt het gevaar op vervolging:

p. 24 Amnesty International rapport

"Beyond the threat of serious harm to all Afghans as a result of the ongoing conflict, many people in the country are also at particular risk of persecution - defined in European Union (EU) and international law

as "severe violations of basic human rights"⁶² on the basis of a person's race, religion, nationality, membership in a particular social group or political opinion.

According to UNHCR's guidelines on assessing Afghans' international protection claims, people with certain profiles require a particularly careful examination of the possible risks to them:

- members of the Afghan security forces, particularly the Afghan National Police;
- civilians associated with (or perceived as supportive of) the international military forces, such as people working as drivers, contractors or interpreters;
- individuals perceived as "Westernized," including people who have returned from Western countries - some of whom have been tortured or killed by anti-government elements on the basis that they had become "foreigners" or that they were spies for a Western country
- men of fighting age, as well as children in the context of underage and forced recruitment
- women and girls with certain profiles or in certain circumstances - for instance, those at risk of sexual and gender-based violence or harmful traditional practices, and women perceived as contravening social norms;
- members of religious minorities, who reportedly avoid stating their beliefs publicly or gathering openly to worship, out of fear of discrimination, ill-treatment, arbitrary detention, or death;
- converts from Islam, as conversion from Islam is deemed apostasy in Afghanistan, which under the Afghan courts' interpretation of Islamic law is punishable by death;
- individuals of diverse sexual orientations and/or gender identities, as consensual same-sex relations are criminalized, with gay men and boys (and those perceived to be gay) suffering discrimination and violence, including at the hands of the Afghan authorities, Anti-Government Elements, and their community or family members;
- ethnic minorities including Hazaras; and
- people involved in blood feuds, that is: members of a family killing members of another family in retaliatory acts of vengeance.

Persecution is not a localized threat. This serious human rights violation takes place across the country, regardless of whether the area is under the effective control of Pro-Government Forces or Anti-Government Elements. In areas under the control of the government, State agents routinely perpetrate human rights violations. "

De mensenrechten worden in heel Afghanistan meer en meer geschonden.

Het is voor verzoekende partij dan ook onbegrijpelijk hoe verwerende partij kan stellen dat zij zich op een veilige manier zou kunnen vestigen in Afganistan.

II.2.4. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.2.5. De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van het artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet in hoofdorde erkend worden als vluchteling. Subsidiair de subsidiaire bescherming toegekend krijgen. De verzoekende partij meent dan ook in ondergeschikte, dat de beslissing minstens vernietigd dient te worden en teruggestuurd moet worden naar de verwerende partij voor verder en grondig onderzoek."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.3.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

De kern van verzoekers vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat: de verzoekende partij stelt afkomstig te zijn uit het dorp Bambahi gelegen in het district Chak in de provincie Maidan Wardak. In hamal 1394 (maart-april 2015) kreeg verzoekers grootvader een dreigbrief van de taliban in verband met werkzaamheden van verzoekers vader bij het ministerie van defensie. In jawza 1394 (mei-juni 2015) werd verzoekers vader uit de auto gehaald in Ismaikhel en gedood. De grootvader van de verzoekende partij was één van de dorpsoudsten. Omdat de autoriteiten de dorpelingen lastigvielen hebben de dorpsoudsten bij de districtverantwoordelijk geklaagd. Hij heeft hen doorverwezen naar de gouverneur. Omdat de gouverneur niets ondernam hebben de dorpsoudsten met parlementsleden gesproken. De parlementsleden beloofden de dorpelingen te steunen indien zij zich tegen de taliban zouden verzetten. Het ministerie van Binnenlandse Zaken zou fondsen, wapens en voertuigen voorzien zodat de dorpelingen lid kunnen worden van de Afghaanse Lokale Politie (ALP). In het huis van de verzoekende partij werden er drie vergaderingen over het verzet tegen de taliban georganiseerd. Er werd een lijst gemaakt van twaalf mannen die aan dit verzet zouden deelnemen. Na de derde vergadering kwam de taliban naar verzoekers huis. Eén dorpsoudste werd doodgeschoten. Verzoekers grootvader en de andere dorpsoudste werden ontvoerd. Ze werden drie dagen in een grot vastgehouden. Verzoekers grootvader en de andere dorpsoudste werden na drie dagen vrijgelaten nadat ze beloofd hadden geld te geven aan de taliban en hen de twaalf mannen van de lijst te overhandigen. De verzoekende partij was ondertussen naar een tante in Herat gevlucht. Toen de verzoekende partij bij voormelde tante logeerde werd zij gecontacteerd door haar grootvader die haar aanraade het land te verlaten.

In casu legt de verzoekende partij tijdens de administratieve procedure volgende documenten neer ter staving van haar relaas: het duplicaat van haar taskara, de taskara van haar vader (origineel), een certificaat van het werk van haar vader (origineel), de overlijdensakte van haar vader en een document met betrekking tot haar nalatenschap (origineel), documenten in verband met de verwondingen die haar vader opliep bij een bomaanslag (originelen), een dreigbrief (origineel), een kopie van de badge van haar vader, foto's van haar vader, grootvader en oom, een document van haar school (origineel), een foto van de verzoekende partij in Afghanistan, de envelop van verzending (origineel) en een medisch attest betreffende de psychologische begeleiding. In de aanvullende nota van 21 januari 2019 brengt de verzoekende partij de volgende documenten bij: een kopie van het paspoort van haar vader, een verklaring van de rechtbank, een brief van haar vader aan het provinciehuis om de problemen van verzoeker te bevestigen, schoolbewijzen van verzoeker, geboorteakte van verzoeker, twee brieven van de politie ter bevestiging van verzoekers problemen en een overzicht van haar punten gedurende verschillende schooljaren. Ter terechtzitting laat de verzoekende partij haar origineel paspoort zien dat zij op het Afghaanse consulaat te Bonn verkregen heeft. De verzoekende partij legt een kopie van de identiteitsgegevens opgenomen in het paspoort neer.

Vooreerst merkt de Raad op dat de voorgelegde documenten een relatieve bewijswaarde hebben. Uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt immers dat in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en dat zowat alle documenten er kunnen worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als voor documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Waar de verzoekende partij kopieën van documenten voorlegt, wijst de Raad erop dat authenticiteit en de herkomst van deze documenten niet kunnen worden nagegaan daar

kopieën gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, gemakkelijk manipuleerbaar zijn en bovendien door om het even wie, waar en wanneer kunnen zijn opgemaakt (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135 en RvS 24 maart 2005, nr. 142.624).

Dat de voorgelegde documenten een relatieve of zeer geringe bewijswaarde hebben, betekent echter niet dat met deze documenten geen enkele rekening moet worden gehouden tijdens het onderzoek naar de relevante elementen van het beschermingsverzoek. Deze documenten maken deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Ze moeten dan ook worden beoordeeld en gewogen in het geheel van alle relevante verklaringen, documenten en landeninformatie.

Op basis van de documenten en de verklaringen van de verzoekende partij kan *in casu* aangenomen worden dat de vader van de verzoekende partij bij het leger werkzaam geweest is en heden overleden is.

Zowel uit de UNHCR guidelines van 30 augustus 2018, die door verzoeker werd bijgebracht, als uit de EASO guidance note van juni 2018 blijkt dat een persoon die gelinkt is met of die beschouwd wordt als een persoon die steun verleent aan de overheid en/of de internationale gemeenschap, met inbegrip van de (internationale) militaire strijdkrachten, nood kan hebben aan internationale bescherming op basis van een (toegeschreven) politieke overtuiging of andere relevante grond, daar de overheid in het algemeen in de onmogelijkheid is om hen te beschermen van een dergelijke vervolging.

In de bestreden beslissing wordt omtrent de voorgehouden vrees van de verzoekende partij terecht gesteld dat: *“Over de eerdere bedreigingen ten aanzien van uw vader legt u daarenboven tegenstrijdige verklaringen af. U verklaart bij het eerste gehoor dat de taliban buiten het feit dat ze uw grootvader een dreigbrief stuurden over uw vader, hem ook ooit aanspraken en zeiden dat ze wisten dat zijn zoon voor het leger werkte (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 16). Bij het tweede gehoor werd u gevraagd of er buiten de dreigbrief ooit iemand anders uw familie benaderde over de job van uw vader, waarop u ontkennend antwoordde. U ontkende bij het tweede gehoor ook dat de mensen die de dreigbrief gaven ooit iets anders hadden gedaan en dat ze ooit uw grootvader hadden benaderd over de job van uw vader (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 17-18). Dit stemt niet overeen met wat u eerder zei, met name dat uw grootvader door de taliban werd aangesproken over het werk van uw vader. U wordt met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd en antwoordt hierop met betrekking tot de dreigbrief. Nadien herhaalt u uw laatste verklaring, met name dat ze niets anders deden, enkel een dreigbrief geven (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 18). U kan dus geen afdoende uitleg geven voor de tegenstrijdigheid over de opeenvolgende bedreigingen ten aanzien van uw familie en met betrekking tot de job van uw vader.*

Zelfs indien uw vader werkelijk kolonel was en gedood werd door de taliban, geeft u aan nooit problemen te hebben gekend hierdoor. Uw grootvader, die voordien de job van uw vader steeds verborgen hield, vertelde na zijn overlijden ook openlijk aan de andere dorpingen dat uw vader kolonel was geweest in het leger omdat het geen zin meer had om het te verbergen (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 19). Dit toont aan dat u geen vrees koestert in verband met de job van uw vader. U geeft zelf ook aan nooit problemen te hebben gekend door het werk van uw vader (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 19). Daarenboven kan het CGVS, zelfs indien u een persoonlijke vrees zou aanhalen in verband met het werk van uw vader in het leger of zijn overlijden, geen inschatting maken van uw risico op vervolging aangezien u geen zicht biedt op uw recente herkomst en bijgevolg ook niet op uw beschermingsmogelijkheden.” Deze draagkrachtige motieven vinden steun in de stukken van het administratief dossier en worden niet weerlegd door de verzoekende partij.

De verzoekende partij heeft nog een tweede vluchtmotief aangehaald, met name de problemen van haar grootvader met de taliban in het dorp Bambahi gelegen in het district Chak in de provincie Maidan Wardak. Ten eerste stelt de Raad vast dat voormelde problemen van de verzoekende partij specifiek gelinkt zijn aan het dorp Bambahi gelegen in het district Chak in de provincie Maidan Wardak. Bijgevolg moet aannemelijk gemaakt zijn dat de verzoekende partij voorafgaand aan haar vertrek uit Afghanistan verbleven heeft in het dorp Bambahi gelegen in het district Chak in de provincie Maidan Wardak. De Raad beklemtoont dat het bepalen van de oorspronkelijke streek van herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de oorspronkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

Het duplicaat van haar taskara, haar paspoort en de geboorteakte geven enkel aan dat de verzoekende partij in het district Chak in de provincie Maidan Wardak geboren zijn, maar ze vormen geen bewijs dat de verzoekende partij voorafgaand aan haar vlucht uit Afghanistan in het dorp Bambahi gelegen in het district Chak in de provincie Maidan Wardak verbleven heeft. Met betrekking tot de schoolbewijzen en de puntenlijst wijst de Raad erop dat de uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier immers blijkt dat in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en dat zowat alle documenten er kunnen worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als voor documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Daarenboven bevatten de schoolbewijzen en de puntenlijst van de verzoekende partij een andere geboortedatum van de verzoekende partij dan op haar paspoort. Daarenboven vermelden de Afgaanse puntenlijst de achternaam van de verzoekende partij niet. Deze elementen doen verder afbreuk aan de bewijswaarde ervan. De omslag toont enkel aan dat de verzoekende partij briefwisseling vanuit Kaboel (Afghanistan) heeft gekregen. De foto's van haar vader, grootvader en oom en de foto van de verzoekende partij vormen op zich geen begin van bewijs dat de verzoekende partij voorafgaand aan haar vlucht uit Afghanistan in het dorp Bambahi gelegen in het district Chak in de provincie Maidan Wardak verbleven heeft. De taskara van verzoekers vader vormt evenmin hiervan een begin van bewijs.

Gelet op de relatieve bewijswaarde van voormelde documenten, volstaan deze stukken op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoekers vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

Aangezien de verzoekende partij verklaart geboren te zijn in het dorp Bambahi gelegen in het district Chak in de provincie Maidan Wardak en daar heel haar leven te hebben gewoond tot haar vlucht uit haar land van herkomst, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij aldaar daadwerkelijk heeft verbleven gedurende de jaren voorafgaand aan haar komst naar België. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerde regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Evenmin blijkt dit uit de psychologische attesten die de verzoekende partij voorgelegd heeft. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij toelieten haar bekendheid aan te tonen met haar dorp en haar regio van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Tevens werd herhaaldelijk aan de verzoekende partij de mogelijkheid geboden om vanuit een "free narrative" haar herkomst en haar vluchtrelaas aan te tonen. Verder blijkt uit het gehoorverslag dat de dossier-behandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat de verzoekende partij kennelijk kon volgen, de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Van de verzoekende partij kan dan ook verwacht worden dat zij correct kan antwoorden op eenvoudige vragen over haar onmiddellijke leefwereld, de geografie, de politieke en veiligheidssituatie in haar voorgehouden regio van herkomst, wat niet het geval bleek te zijn. De vragen gaan over de dagdagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek. Bovendien toont de verzoekende partij niet aan dat haar intellectuele capaciteiten beperkt zouden zijn.

In navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dient de Raad eveneens vast te stellen dat de geografische kennis van de verzoekende partij omtrent haar regio van herkomst ontoereikend is. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat: *"Vooreerst hebt u, voor iemand die zijn gehele leven in Chak zou gewoond hebben, slechts een zeer beperkte kennis van de geografie van de regio. U kent verschillende dorpen in de onmiddellijke nabijheid van uw dorp niet. U hebt nog nooit gehoord van Lalakhel (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 5), terwijl dit dorp volgens verschillende kaarten zeer dicht bij uw dorp ligt. U verklaart dat het dorp Zawara in de richting van de dam van Chak ligt (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 10). Deze dam ligt achter Pana (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 8), dat aan de westkant van uw dorp ligt. Zawara ligt echter ten Oosten van uw dorp en dus niet aan de kant van de dam. Het feit dat u niet weet waar Zawara ligt doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst. Zawara ligt namelijk ook in de onmiddellijke nabijheid van uw dorp. Het is niet geloofwaardig dat u Zawara niet zou kunnen situeren indien u uw hele leven in Bambahi woonde. Hetzelfde geldt voor het dorp Zar Bagh. U verklaart eerst dat u het niet kent, dan dat het ver is en dat het er misschien is, ver van jullie. U verklaart daarna dat het ergens rond uw dorp ligt, op ongeveer een half uur te voet, maar u weet niet waar (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 18). Ten eerste valt*

het op dat u vage en incoherente verklaringen aflegt over het feit of u dit dorp al dan niet kent en waar het ligt. Verder blijkt uit kaarten dat Zar Bagh dichtbij uw dorp ligt en zou u er toch meer precieze informatie over moeten hebben. Hetzelfde geldt voor het dorp Sheikh Yasin, dat ook erg dicht bij uw dorp ligt, maar waar u nog nooit van hebt gehoord (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 18). U verklaart ook dat er geen andere dorpen aan de kant van de weg liggen waar uw huis ligt (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 9). wat al niet klopt met de kaarten waarover het CGVS beschikt. Nadien blijkt daarenboven dat de huizen van uw dorp aan beide kanten van de weg zouden liggen (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 17). Het is erg opvallend dat u zelfs geen coherente verklaringen kan afleggen over aan welke kant van de weg uw eigen dorp ligt. Verder is het ook niet mogelijk dat uw dorp aan beide kanten van de weg ligt, maar dat er geen ander dorp aan dezelfde kant zou liggen.

Uw verklaringen over Nasrat Abad, een dorp dat deel vormt van uw dorp (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 19) zijn ook incoherent. U tekent dit dorp op de twee verschillende kaarten die tijdens het gehoor werden gemaakt eerst aan de ene kant, en daarna aan de andere kant van de weg. Er wordt u dan gevraagd of Nasrat Abad aan beide kanten van de weg ligt, wat u ontkent. U wordt dan geconfronteerd met het feit dat u het tweemaal op een verschillende plaats tekende ten opzichte van de weg waarop u uw verklaringen verandert en zegt dat het aan beide kanten van de weg ligt (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 19). Het feit dat u geen coherente verklaringen kan afleggen over de locatie van een dorp dat deel uitmaakt van uw dorp, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst. U legt ook verwarde verklaringen af over de ligging van Buksari, een dorp dat tussen uw dorp en het districtscentrum ligt. U verklaart eerst dat Buksari richting districtscentrum ligt, dan dat het districtscentrum richting zonsondergang ligt, en dan dat Buksari richting zonsopgang of Oosten ligt (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 6). Nadien tekent u Buksari tussen uw dorp en het districtshuis, wat klopt. Er wordt dan geopperd dat Buksari dan wel degelijk richting zonsondergang ligt, waarop u verklaart dat u niet weet waar het precies is, dat u er nooit ging en dat u alleen weet dat het in die richting ligt. Hoewel u er nooit ging, verklaart u te weten in welke richting het lag omdat de mensen dat zeiden (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 6). U weet ook niet aan welke kant van de rivier Buksari ligt (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 10). U verklaart tijdens uw hele leven enkel in het districtscentrum, Pana en Bahader Guday te zijn geweest (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 6-7). Buksari ligt tussen Pana en Bahader Guday en er zou dan ook verwacht kunnen worden dat u met meer precisie over de locatie van Buksari zou kunnen vertellen. U kent Seni Khel, dat dichtbij het districtscentrum ligt, maar u weet ook van dit dorp niet aan welke kant van de rivier het ligt (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 19). Hetzelfde argument gaat op voor het dorp Sher Khana. U verklaart dat het in de richting van Alla Khel ligt, maar weet niet precies waar het is. U gaat ervan uit dat het aan de andere kant van de rivier is en verklaart dat u er nooit was want het was te gevaarlijk om naar andere dorpen te gaan (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 18). U verklaart slechts één dorp ten Oosten van uw dorp te kennen, met name Madat (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 7). Dit dorp is niet teruggevonden op de kaarten waarover het CGVS beschikt. U vermeldt ook een dorp dat Madiar Khel heet en ten Zuiden van uw dorp zou liggen (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 18), maar ook dit dorp is niet teruggevonden. Het feit dat u verklaart slechts in een zeer beperkt aantal plaatsen in uw regio te zijn geweest, doet geen afbreuk aan het feit dat u deze dorpen die vlakbij uw dorp liggen zou moeten kennen. U bracht namelijk uw hele leven door in deze regio en ging er naar school. Uw grootvader was bovendien dorpsoudste en dus goed geïnformeerd over de regio. U zou dus over meer informatie over de regio moeten beschikken.

Uw andere verklaringen bevestigen uw gebrek aan kennis over de geografie van de regio. U vermeldt Lawar, Zewara en Jalil en vermeldt dat deze verder dan Alla Khel liggen (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 19). U weet niet aan welke kant van de weg deze dorpen liggen. U verklaart dat deze dorpen mogelijk aan de hoofdweg liggen omdat alle dorpen dichtbij die weg zijn. U vermeldt dus deze dorpen maar heeft geen duidelijke notie van waar deze liggen. Ten eerste liggen deze dorpen ten Oosten van uw dorp en dus niet in de richting van Alla Khel. Bovendien liggen Lawar en Jalil niet aan de hoofdweg. Zij liggen in een vallei die zich afsplitst van de hoofdweg. Ten derde blijkt duidelijk uit de vaagheid van uw verklaringen dat u geen precieze informatie kan geven over de geografie van uw regio.

U legt dus vage en incoherente verklaringen af over de geografie van uw regio. Dezelfde verwarring en onduidelijkheid traden op toen u meerdere keren gevraagd werd om een duidelijke kaart te tekenen van uw regio, de locatie van de verschillende dorpen, de grote baan en de rivier. U slaagde er niet in om dit op een coherente manier te doen (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 8, 9, 17, 18, 19). U kon niet op een duidelijke manier aanduiden waar uw dorp en andere dorpen liggen ten aanzien van basis ijkpunten zoals de rivier, de grote weg en het districtscentrum. U maakte het zodoende zeer moeilijk om te checken of u de geografie van de regio kent. Nochtans hebt u het elfde jaar van de middelbare school

afgemaakt en leerde u volgens uw verklaringen zeer goed Engels in uw school en tijdens privé lessen (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 7). U gebruikt daarenboven de windrichtingen bij de bespreking van de geografie van uw regio (gehoorverslag 18 juli, p. 5, 6, 7, 8, 9, 17, 18, 20) en blijkt dus wel degelijk noties te hebben van kaarten en geografie. U hebt dus voldoende scholing genoten om van u te kunnen verwachten dat u een coherente kaart kan tekenen van de geografische referentiepunten die zich in de onmiddellijke omgeving van uw dorp bevinden.” Voormelde motieven van de bestreden beslissing worden niet weerlegd door de verzoekende partij. De verzoekende partij argumenteert in algemene termen dat de vragen van de verwerende partij geen betrekking hebben op “parate kennis”, maar dat van haar een encyclopedische kennis verwacht wordt. In het verzoekschrift erkent de verzoekende partij dat ze inderdaad verschillende dorpen niet in de juiste windrichting kan situeren. De verzoekende partij beklemtoont ook dat ze nooit haar regio verlaten heeft. Daarom is het voor haar onmogelijk om een kaart te tekenen. In dit verband wijst de Raad erop dat uit het gehoorverslag niet blijkt dat de verzoekende partij een encyclopedische kennis verwacht wordt. De verzoekende partij gaat eraan voorbij dat ze over Nasrat Abad, die een onderdeel is van verzoekers dorp, geen coherente verklaringen kan afleggen zoals hoger weergegeven. Voorts heeft de verzoekende partij aangegeven dat ze tijdens haar hele leven enkel naar Pana en Bahader Guday is geweest. Bijgevolg kon van de verzoekende partij redelijkerwijze verwacht worden dat ze Buksari, gelegen tussen Pana en Bahader Guday, beter kan situeren. Om dergelijke vragen te beantwoorden is geen encyclopedische kennis vereist. Ze hebben betrekking op de directe leefomgeving van de verzoekende partij. Daarboven wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat: *“het feit dat u verklaart slechts in een zeer beperkt aantal plaatsen in uw regio te zijn geweest, doet geen afbreuk aan het feit dat u deze dorpen die vlakbij uw dorp liggen zou moeten kennen. U bracht namelijk uw hele leven door in deze regio en ging er naar school. Uw grootvader was bovendien dorpsoudste en dus goed geïnformeerd over de regio. U zou dus over meer informatie over de regio moeten beschikken.”*

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht aangegeven dat de verzoekende partij geen gedetailleerde verklaringen kan afleggen over concrete aspecten van haar dorp. Ten eerste legt de verzoekende partij incoherente verklaringen af over het feit of de inwoners van haar dorp voor of tegen de taliban waren. Ten eerste verklaarde de verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingenzaken dat de meeste dorpelingen pro-taliban zijn (verklaring CGVS, p. 2). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaart de verzoekende partij daarentegen dat niemand weet wie aan de kant van de regering of de taliban staat omdat niemand daar eerlijk over is (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 31). In de bestreden beslissing wordt terechtgesteld dat: *“Het feit of uw dorpelingen al dan niet de taliban steunen is een fundamenteel gegeven waarvan men kan verwachten dat u er genuanceerde en eenduidige verklaringen over kan afleggen. Dit geldt des te meer daar uw asielrelaas in sterke mate betrekking heeft op de houding van uw dorp ten aanzien van de taliban.”* Het is merkwaardig dat de verzoekende partij hier geen coherente verklaringen over kan afleggen nu haar grootvader als dorpsoudste vergaderingen bij hen thuis georganiseerd zou hebben om tegen de taliban te vechten. Voorts verklaart de verzoekende partij dat haar grootvader als dorpsoudste bij conflicten bemiddelde. De verzoekende partij stelt in algemene termen dat de conflicten over water en velden gingen, maar kan als er wordt doorgevraagd geen voorbeeld geven van een conflict dat betrekking had op water (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 6). Ook hier kan de verzoekende partij dus geen gedetailleerde verklaringen afleggen over zeer concrete aspecten van haar dorp, die zij zou moeten kennen daar zij daar permanent verbleef. Dit geldt des te meer omdat de verzoekende partij haar grootvader dorpsoudste was en samen met de verzoekende partij woonde.

Vervolgens betoogt de verzoekende partij dat ze weldegelijk verschillende veiligheidsincidenten aangegeven heeft. In de bestreden beslissing wordt terecht aangegeven dat de kennis van de verzoekende partij omtrent de veiligheidsincidenten in haar regio te beperkt en algemeen is. Er wordt terecht gesteld dat: *U haalt correct aan dat de bevolking in Chak district lastig gevallen wordt door zowel de taliban als de overheidstroepen. Uw grootvader ging hierover klacht indienen bij verschillende overheidsinstanties (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 25). U kan echter geen enkele naam geven van iemand die lastig gevallen werd door de veiligheidsdiensten. Gevraagd naar een specifiek incident waarover uw grootvader ging klagen antwoordt u ontwijkend over enkele andere elementen van uw asielrelaas. Er wordt dan aangedrongen om een specifiek incident te vermelden waarop u weer over uw asielrelaas begint. De vraag wordt dan nogmaals uitdrukkelijk gesteld waarop u vertelt over een persoon van het dorp die op zijn fiets werd tegengehouden en mishandeld door regeringstroepen. U kent echter zijn naam niet en kan geen andere incidenten benoemen van mensen die werden lastig gevallen (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 26). U ook niet welke eenheid van het leger actief is in Chak en kent er ook geen bekende commandanten van (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 26-27). U verklaart dat hun*

checkpoint en basis in de bergen is en dat u het daarom niet weet. De activiteiten van het 6de Bataljon van het Afghaans leger in Chak zijn echter zeer bekend, en dit tot in de internationale pers. Ook de commandant van het 6de Bataljon, Mohammad Dawood, is een zeer gekend persoon die veel kritiek kreeg omwille van zijn rol in de wantoestanden in Chak. U hebt echter nog niet van hem gehoord (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 27). U weet wel dat de Amerikanen betrokken waren bij de wantoestanden in Chak maar u verklaart ook dat Karzai nooit iets tegen de Amerikanen deed (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 26), terwijl het ook wijdverspreid nieuws was dat Karzai besloot de Amerikaanse Special Forces uit Chak te verwijderen. U wordt hiermee geconfronteerd bij het tweede gehoor en u verklaart daarop dat Karzai inderdaad zei dat de Amerikanen moesten vertrekken maar dat ze dat niet deden (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 21). Deze uitleg volstaat niet om te verklaren waarom u niet vermeldde dat Karzai tegen de Amerikanen inging.

Gevraagd naar incidenten in de laatste twee à drie jaar voor uw vertrek haalt u vier incidenten aan: een luchtaanval op de taliban in uw dorp, de dood van een legersoldaat in de dam van Chak, de aanval op Ismail Wafa en de aanval op een checkpost in Ambu Haq. U verklaart er meteen bij dat u zich geen andere incidenten herinnert (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 28). De luchtaanval vond plaats in Hamal 1394 (april 2015). U weet dat het gebeurde in een tuin achter de school maar niet wiens tuin het was. U verklaart eerst dat u niet hoorde of er burgers gewond geraakten maar denkt dat het mogelijk is. Als er gevraagd wordt of u het niet weet verklaart u dat er één vrouw gewond was (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 29). Het valt het CGVS op dat er een bom wordt gegooid in uw dorp maar dat u hier slechts summiere informatie over kan geven. Het gaat om een zeer belangrijke gebeurtenis waarvan er kan verwacht worden dat u er meer informatie over kan geven. Bovendien kan u geen ander voorbeeld geven van een bombardement dat in een ander gebied gebeurde, hoewel u soms wel rook omhoog zag komen als bepaalde gebieden gebombardeerd werden (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 29). Er gebeurden verschillende andere bombardementen in Chak in de periode voor uw vertrek. Dit zijn belangrijke incidenten waar u toch enige informatie over zou moeten kunnen geven. Bovendien is er door het CGVS geen informatie gevonden over het bombardement in uw dorp dat u vermeldt. U wordt gevraagd naar huizen die in brand werden gestoken in de regio maar bent hier niet van op de hoogte (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 29). Er werden echter in augustus 2015, kort voor uw vertrek, op gewelddadige wijze door de taliban invallen gedaan in vijf huizen die in brand werden gestoken. Bij het tweede gehoor vermeldt u plots spontaan dat er in Nurkhel huizen in brand werden gestoken (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 21). Dit werd echter bij het vorige gehoor gevraagd en u wist er niets over. Hierop verklaart u dat u bij het vorige gehoor bezorgd was over uw familie (gehoorverslag 21 augustus 2017). Zoals infra wordt uiteengezet, kan uw stress bij het vorige gehoor niet verklaren waarom u zo weinig wist over het district Chak en dus ook niet waarom u toen niets wist over de verbrande huizen en bij het tweede gehoor wel. Uw kennis hierover bij het tweede gehoor komt dan ook ingestudeerd over. U vermeldt ook een aanval op een checkpost in Ambu Haq. U kan echter niet zeggen welke maand of welk jaar dit plaatsvond en kan er verder ook geen informatie over geven (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 30). Bij het tweede gehoor weet u plots wel dat het in 1393 gebeurde maar u weet niet of het een checkpost was van de gewone politie of de ALP (gehoorverslag 21 augustus, p. 20). Van het jaar voor uw vertrek herinnert u zich geen incidenten (gehoorverslag, 18 juli 2017, p. 30). Er wordt u gezegd dat u slechts weinig incidenten kent, dat de veiligheidssituatie in Chak heel slecht was voor uw vertrek, en dat u er dus meer zou moeten kennen. U verklaart hierop dat u zich niet specifiek herinnert, dat er veel gevechten waren die u zich ook niet specifiek herinnert, dat er plakbommen werden gebruikt in het districtshuis en dat er gevuurd werd over het districtshuis in 1392. U vermeldt ook de moord op Pir Mohammad Kuchi maar weet niet wanneer of waar dit gebeurde (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 30-31).

Bij het tweede gehoor haalt u een aanval op een ALP checkpost in Nurkhel in 1393 (2014) aan, waarbij een police commander en vier soldaten overleden. U weet niet of er nadien nog een aanval in Nurkhel was (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 20). Nochtans werd er begin juni 2015, enkele maanden voor uw vertrek uit Chak, nog een aanval gedaan op een ALP post in Nurkhel. Hierbij lieten 12 taliban leden het leven en 22 anderen waren gewond. Het gaat dus om een incident van enige omvang waar u toch bekend mee zou moeten zijn. Daarenboven bevindt Nurkhel zich in de nabijheid van uw dorp en was het nieuws over de aanval in 1393 u verteld door mensen in de moskee. Het zou dus te verwachten zijn dat u ook op de hoogte zou zijn van de latere aanval. U verklaart dat u het niet wist omdat jullie niet altijd wisten waar er gevuurd werd en dat als iemand in de moskee of erbuiten het u vertelde u het wist anders niet (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 21). Dit is geen afdoende verklaring waarom u niet op de hoogte bent van recente incidenten in de regio, aangezien uw grootvader dorpsoudste was en uw familie dus goed geïnformeerd was. U verklaart hierop dat niet alles met u deelde en u zei te focussen op uw studies (gehoorverslag 21 augustus 2017, p. 21). Gezien uit de leeftijdsbepaling bleek dat u bij

uw vertrek uit Afghanistan 22 jaar oud was (zie infra), en dus ruim volwassen, is het echter niet aannemelijk dat u door uw familie in het ongewisse werd gelaten over de veiligheidssituatie.”

In het verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat ze wel een aantal belangrijke personen kende. Met een dergelijk algemeen betoog doet de verzoekende partij geen afbreuk aan de concrete motieven van de bestreden beslissing. In navolging van de verwerende partij stelt de Raad vast dat de kennis van de verzoekende partij, gelet op haar profiel, omtrent lokale personaliteiten ontoereikend is: *“U weet dat bij uw vertrek Mohammed Hashim het districtshoofd van Chak was, en dat zijn voorganger Ismail Wafa overleed in een aanval. U weet echter verder niets over Mohammed Hashim. U weet niet waarvan hij afkomstig is noch wanneer hij districtshoofd werd (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 27). U vermeldt als chief of security van Chak Wardak Mahmud Shahid Zuy maar u verklaart niets over hem te weten, ook niet waar hij vandaan komt (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 27). U kent de huidige en vorige gouverneur van Maidan Wardak maar hebt weinig informatie over hen. U weet enkel dat de Abdul Majid Khogyani van Jalalabad is en dat Hayatullah Hayat vroeger gouverneur was van Helmand provincie (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 28). U kent Abdul Ghafoor niet (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 29). Hij was gedurende meerdere jaren het hoofd van de politie van Maidan Wardak. U verklaart reeds van Khalil Andarabi, de opvolger van Abdul Ghafoor, te hebben gehoord op het nieuws maar kan hem met niets specifiek in verband brengen (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 28). Nochtans werd hij in februari 2015 benoemd tot het hoofd van de politie in Maidan Wardak en is hij een gekend persoon die betrokken was in verschillende schandalen. U kan wel nog enkele andere bekende mensen uit Maidan Wardak benoemen, met name Rahmatullah Nabil, Kalimzai Wardak en Abdulrahim Wardak (gehoorverslag 18 juli 2017, p. 28).”*

Gelet op het voorgaande, slaagt verzoeker er niet in de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te weerleggen.

De Raad kan, in navolging van de commissaris-generaal, geen geloof hechten aan verzoekers beweerde verblijf in het dorp Bambahi gelegen in het district Chak in de provincie Maidan Wardak voorafgaand aan haar vertrek uit Afghanistan noch aan haar vluchtrelaas om de redenen die in de hierboven op omstandige en gedetailleerde wijze worden uiteengezet. Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf uit het dorp Bambahi gelegen in het district Chak in de provincie Maidan Wardak voorafgaand aan haar vertrek uit Afghanistan leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan haar vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met haar verblijfplaats zijn verbonden. De verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij omwille van de tewerkstelling van haar vader en zijn overlijden een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, heeft.

In haar verzoekschrift betoogt de verzoekende partij dat zij na al die jaren in Europa verwesterd is en verwijst zij naar richtlijnen van UNHCR waaruit blijkt dat individuen die als “verwesterd” worden gepercipieerd een risicoprofiel hebben. Zij brengt evenwel geen concrete en pertinente elementen bij waaruit kan blijken dat haar verblijf sinds november 2015 in België van haar een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat zij haar leven in Afghanistan niet opnieuw zou kunnen opnemen.

De verwijzing naar een algemeen rapport van Amnesty International van oktober 2017 waaruit blijkt dat de mensenrechten in Afghanistan meer en meer worden geschonden (zie stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift) volstaat niet om aan te tonen dat de verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hierover in gebreke.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebrachte vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een

gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij deze motieven niet aannemelijk maakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Afghanistan zou hebben gekend.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt (...) van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, (...), terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 (...).

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

(...)

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

De Raad herinnert aan de autonomie van de begrippen, zoals benadrukt door rechtspraak van het Hof. In dit opzicht heeft het Hof met name geoordeeld dat *“Artikel 15, sub c, van de richtlijn (...) daarentegen een bepaling [is] waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd.”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28).

Het gegeven dat het Hof verder besluit dat de uitlegging gegeven aan artikel 15, sub c) *“volledig verenigbaar [is] met het EVRM, daaronder begrepen de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens inzake artikel 3 EVRM”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 44) doet geen afbreuk aan de duidelijke autonomie die het Hof in zijn uitlegging verleent aan artikel 15, sub c) ten opzichte van artikel 3 van het EVRM.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

De verzoekende partij betoogt dat het eigenlijk niet van belang is uit welke regio van Afghanistan zij afkomstig is, aangezien Amnesty International in een rapport van oktober 2017 besluit dat Afghanistan geen veilige plaatsen kent en elke repatriëring naar Afghanistan afraadt (stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift, rapport "Forced Back to Danger. Asylum-Seekers Returned from Europe to Afghanistan"). Het is inderdaad zo dat Amnesty International van mening is dat geen enkel deel van Afghanistan veilig is en dat het repatriëringen naar Afghanistan afraadt. Louter op basis van voormeld standpunt van Amnesty International, dat geen juridisch bindende kracht heeft, kan geen subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet aan de verzoekende partij toegekend worden. In dit verband wijst de Raad op het gestelde in het arrest "Elgafaji" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07), waar het Hof van Justitie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar *"er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen"* (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het Hof van Justitie heeft gepreciseerd dat *"hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming"* (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden (hypothese 1).

De tweede hypothese betreft situaties waar er willekeurig geweld bestaat - dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd - maar waar de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid in het betrokken land of het betrokken gebied een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat in zulke situatie rekening moet worden gehouden met de eventuele persoonlijke omstandigheden van de verzoeker die in zijn hoofd het risico, verbonden aan het willekeurig geweld, verhogen (hypothese 2).

Uit het rapport van Amnesty International blijkt niet dat voor heel Afghanistan geldt dat voor elke Afghaanse burger, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden. Daarom is het essentieel dat de verzoekende partij haar regio van herkomst ter kennis brengt van de Raad, zodat kan onderzocht worden of de verzoekende partij valt onder het toepassingsgebied van hypothese 1 of 2 uit het arrest "Elgafaji".

De Raad merkt op dat de verwerende partij op grond van artikel 4.2 van de richtlijn 2011/95/EU, zoals omgezet in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, mag verlangen dat verzoeker verklaringen en documentatie ter staving van zijn nationaliteit, identiteit, inclusief zijn geboorteplaats en *"land(en) en plaats(en) van eerder verblijf"* voorlegt. De verplichting om mee te werken aan de vaststelling van de plaatsen van eerder verblijf, houdt niet in dat verzoeker het bewijs moet leveren *"recent en rechtstreeks"* uit een bepaalde regio te komen alvorens hij in een lidstaat zijn verzoek om internationale bescherming indient. Wel kan van de verzoeker worden verwacht dat hij duidelijkheid

schept over zijn geboorteplaats en zijn verschillende verblijfplaatsen in Afghanistan, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat de werkelijke regio van herkomst kan worden bepaald. Het bepalen van de werkelijke regio van herkomst is des te meer van belang wanneer deze streek de plaats is waar verzoeker de bron van zijn ernstige schade situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees het risico op ernstige schade zal worden onderzocht. Hierbij merkt de Raad op dat de geboorteplaats en eerdere verblijfplaatsen in Afghanistan, enerzijds, niet steeds noodzakelijk de werkelijke regio van herkomst vormen, maar anderzijds wel indicatief kunnen zijn bij het bepalen van de regio ten aanzien waarvan het risico dient te worden beoordeeld. In dit verband wijst de Raad er nog op dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid op het Afgaanse grondgebied een reëel risico op de in artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging zou lopen.

Met betrekking tot het eventuele risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet benadrukt de Raad dat het essentieel is dat de verzoeker om internationale bescherming zijn herkomst uit de regio waar hij stelt dergelijk risico bij terugkeer te lopen aannemelijk maakt. De verzoekende partij verklaart geboren te zijn in het dorp Bambahi gelegen in het district Chak in de provincie Maidan Wardak en daar tot aan haar komst naar België september 2015 te hebben gewoond. Zoals blijkt uit hetgeen voorafgaat is de verzoekende partij er tijdens haar gehoren niet in geslaagd aannemelijk te maken dat zij gedurende de laatste jaren voorafgaand aan haar komst naar België in het district Chak van de provincie Maidan Wardak verbleven heeft, bijgevolg blijkt niet dat dit district als verzoekers regio van herkomst moet worden aangemerkt.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij gedurende de laatste jaren voor haar komst naar België in het district Chak van de provincie Maidan Wardak verbleven heeft, noch dat zij in een gebied in Afghanistan verbleven heeft, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.4. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.5. Betreffende de verwijzing naar artikel 3 van het EVRM, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij, naast de hoger ongeloofwaardig bevonden vervolgingsfeiten, geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonde waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij tweemaal door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens deze interviews kreeg zij de mogelijkheid haar

asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.7. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS